

virksomhedens karakter i væsentlig grad ændres, hvilket f. eks. vil være tilfældet, når en restauration, der hidtil har været drevet uden servering af stærke drikke, ønsker at opnå en sådan adgang.

ad d) Ved behandlingen af ansøgninger om alkoholbevilling vil bevillingsmyndigheden kunne anlægge byplanmæssige betragtninger, og det synes rimeligt, at der for større bymæssige bebyggelser udarbejdes en miljøplan vedrørende placering og fordeling af restaurationer i byens forskellige kvarterer. En sådan miljøplan bør have karakter af en principiel retningslinje, hvorefter f. eks. et vist bycentrum forbeholdes for en mere liberal praksis vedrørende meddelelse af alkoholbevillinger. For de omkring bycentret beliggende beboelses- og forretningskvarterer kan retningslinjen gå ud på, at der kun under særlige omstændigheder vil kunne forventes tilladelse til en nyoprettelse af restaurationsvirksomheder med servering af stærke drikke. Endelig vil planen kunne give udtryk for, at der i egentlige beboelseskvarterer, villakvarterer o. lign. kun kan forventes givet alkoholbevilling, når der foreligger særlige centre, supermarkeder o. lign., hvor det vil være naturligt at imødekomme et behov for etablering af udskænkning af stærke drikke.

ad e) Antallet af restaurationsvirksomheder i kommunen eller dele af denne sammenholdt med beboerantallet vil kunne motivere afslag på ansøgninger om bevilling til nye restaurationer til servering af stærke drikke, hvis afslaget kan underbygges med betragtninger, der sandsynliggør, at imødekommelse af en konkret ansøgning om alkoholbevilling er betænkelig ud fra ærdelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige hensyn. Disse hensyn vil også motivere afslag på ansøgning om tilladelse til servering af stærke drikke på steder, hvor særlig unge mennesker holder til. Dette vil således være tilfældet, hvor udskænkingssted ønskes etableret i nærheden af skoler eller andre institutioner, der søges af unge.

Ud fra samme hensyn bør bevillingsmyndigheden være tilbageholdende med hensyn til at åbne adgang for servering af stærke drikke i klubhuse for idrætsforeninger, i sportshaller og i forsamlingshuse. Fremfor at give generelle alkoholbevillinger til sådanne foreninger m. v., hvori kommunen gennem forpagtningskontrakt eller på anden måde måske er økonomisk interesseret, bør bevillingsmyndigheden i almindelighed begrænse bevillingen til kun at give adgang til servering for den personkreds, der benytter vedkommende klubhus, idrætshal eller forsamlingshus, og kun til udskænkning af øl og bordvin. Eventuelt vil bevillingen kunne begrænses til alene at tage sigte på selskabelige sammenkomster o. lign.

De øvrige ændringer i § 14 er af formel karakter og skyldes indføjelser i § 14 af det nye stykke 3.

Til nr. 8.

Ændringen er rent formel og skyldes indføjelser af et nyt stykke 3 i § 14.

Til nr. 9.

Efter den gældende lovs § 18, stk. 1, kan en bevillingshaver, der har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse i virksomheden, og de udviste forhold giver grund til at antage, at virksomheden ikke fremtidig vil blive drevet på forsvarlig måde, af landsbevillingsnævnet blive frataget bevillingen. Er bevillingen givet af kommunalbestyrelsen, kan fratagelse kun ske efter forslag fra denne. Drives virksomheden på en sådan måde, at drukkenskab, utugt, uterlighed eller strafbare handlinger derved vil kunne fremmes, og politiet tidligere har advaret bevillingshaveren, kan landsbevillingsnævnet bemyndige politiet til at stille vilkår, der er egnede til at hindre de nævnte forhold. Overtrædes sådanne vilkår, kan nævnet efter forslag fra politiet fratage bevillingshaveren hans bevilling.

Som det anføres i landsbevillingsnævnets redegørelse, side 15, kan det på baggrund af den store stigning i antallet af bevillinger under den gældende restaurations- og hotellov undre, at der ikke over for landsbevillingsnævnet i højere grad er gjort forsøg på at gøre brug af lovens § 18. Sager om fratagelse af bevillinger har kun været forelagt nævnet i 3 tilfælde, og adgangen til vilkårsfastsættelse er aldrig benyttet. Ifølge nævnet har det været anført, at årsagen til, at § 18 ikke har været anvendt i flere tilfælde, måske har sin grundelse deri, at den i lovbestemmelsen anviste fremgangsmåde forekommer at være for kompliceret og proceduren for langvarig. Landsbevillingsnævnet foreslår derfor en ændret formulering af § 18, stk. 1, der ville indebære en mere forenklet fremgangsmåde.

Det er utvivlsomt rigtigt, at den i lovens § 18, stk. 1, foreskrevne fremgangsmåde er for omstændelig. De hensyn, der efter det foreslåede nye stk. 3 i lovens § 14 skal iagttages ved meddelelse af alkoholbevillinger, tilsiger, at det bør gøres lettere, end tilfældet er efter lovens § 18, stk. 1, at tage en bevilling fra en bevillingshaver, der under driften af sin virksomhed tilsidesætter disse hensyn. Den foreslåede lovbestemmelse går noget videre i retning af at lette adgangen til fratragselse af bevillinger end den af landsbevillingsnævnet foreslåede lovændring. De nødvendige kauteler for bevillingshaveren mod uretrettiget bevillingsfratragselse består som hidtil i, at det er landsbevillingsnævnet, der fratager bevil-